

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 23Ek/452/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120253543
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Šuchová LL.M
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6120253543.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 35 792 752, v konaní zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti povinnému: 1. C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. č. XXX, XXX XX E., 2. H. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. č. XXX, XXX XX H. nad J., 3. E. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. č. XXX, manžel poručiťky: P. K., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom E. č. XXX, XXX XX E., 4. H. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. V. č. XXX, XXX XX X. V., 5. E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX/XX, XXX XX R. V., tieto osoby sú právnymi nástupcami (dedičmi) pôvodného povinného - E. B., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom: E. č. XXX, XXX XX E., o vymoženie pohľadávky vo výške 689,32 Eur s príslušenstvom, v exekúcii vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Michaelou Zubaľ Burdovou, so sídlom exekútorskeho úradu Štefánikova 18, 066 01 Humenné, pod č. 419EX 208/20, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, rozhodujúc o sťažnosti pôvodného povinného proti Uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 23Ek/452/2020 zo dňa 5. novembra 2020, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť pôvodného povinného E. B., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom: E. č. XXX, XXX XX E. proti Uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 23Ek/452/2020 zo dňa 5. novembra 2020 z a m i e t a.

II. Oprávnený má voči povinným v 1. až 5. rade nárok na náhradu trov konania v súvislosti so sťažnosťou pôvodného povinného E. B., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom: E. č. XXX, XXX XX E. vo výške 43,61 Eur.

odôvodnenie:

1. Dňa 05.11.2020 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyšším súdnym úradníkom Uznesenie pod sp. zn. 23Ek/452/2020, ktorým vo výroku I. zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie vedenej súdnym exekútorom JUDr. Michaelou Zubaľ Burdovou pod sp. zn. 419EX 208/20, vo výroku II. nepriznal povinnému náhradu trov a vo výroku III. priznal oprávnenému náhradu výdavkov za zastupovanie advokátom v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 87,24 Eur, ktoré budú vymáhané na základe dodatku k povereniu.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 06.03.2020 domáhal od povinného vymoženia 689,32 Eur s príslušenstvom na základe exekučných titulov - rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa, č. k. 6Csp/19/2018 - 70 zo dňa 1.4.2019 a uznesenia Okresného súdu Stará Ľubovňa, č. k. 6Csp/19/2018 - 76 zo dňa 27.8.2019 (ďalej len „exekučný titul“). Dňa 23.04.2020 súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi: JUDr. Michaele Zubaľ Burdovej, so sídlom exekútorskeho úradu Štefánikova 18, 066 01 Humenné, ktorý predmetnú exekúciu vedie pod sp. zn. 419EX 208/20. V priebehu konania predložil súdny exekútor súdu návrh pôvodného povinného na zastavenie exekúcie. Preskúmaním návrhu bolo súdu preukázané, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote.

2.1. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie žiadal zastaviť exekúciu pre rozpor s Ústavou Slovenskej republiky a únijnym právom. Uviedol, že nebol informovaný o vzniku exekučného titulu vydaného Okresným súdom Stará Ľubovňa, ani o poverení na vykonanie exekúcie vydaného okresným súdom Banská Bystrica, ani o návrhu na vydanie platobného rozkazu z podnetu oprávneného, pričom povinný spornú pohľadávku neuznáva, čo do dôvodu aj do výšky. Exekúciu považuje za vedenú na základe nespôsobilého právneho titulu, pričom z dôvodu opatrnosti podáva aj námietku premlčania. Rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pričom súd nevykonal dôkazy pre spravodlivé rozhodnutie vo veci, súd nezistil existenciu, či tu právo je alebo nie je. Ďalej namietal, že súd neurčil, či je zmluva platná alebo nie, príp. či sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, obsahom ktorej sú neprijateľné zmluvné podmienky a či pri uzatváraní zmluvy boli použité nekalé obchodné praktiky. Tým že súd nevykonal spotrebiteľský prieskum zmluvy ex offo v súlade so smernicou Rady 93/13/EHS došlo k porušeniu jeho práv. Povinný ďalej v návrhu na zastavenie exekúcie uviedol svoje stanovisko k obsahu žaloby v rámci základného konania ako aj svoje vyjadrenie v odpore proti platobnému rozkazu, ktorý predchádzal vzniku exekučných titulov. Na záver povinný uviedol, že podáva námietky aj proti trovám exekúcie a príslušenstvu a žiadal, aby súd predmetnú exekúciu zastavil a zároveň zaviazal oprávneného na náhradu trov konania.

2.2. Oprávnený sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyjadril s tým, že okolnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu mal povinný možnosť uplatniť v základnom konaní. Poukázal na to, že voči platobnému rozkazu bol podaný odpor. Súd v základnom konaní skúmal výšku poskytnutých peňažných prostriedkov a vykonaných splátok a po zohľadnení uvedeného vydal rozsudok vo veci samej, ktorý je exekučným titulom v tejto exekúcii. Povinný sa voči uvedenému rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 6Csp/19/2018-70 zo dňa 01.04.2019 neodvolal a ani voči uzneseniu č. k. 6Csp/19/2018-76 zo dňa 27.08.2019 v tejto veci, ktorým súd priznal oprávnenému nárok na náhradu trov konania. Rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 6Csp/19/2018-70 zo dňa 01.04.2019 ako aj uznesenie Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 6Csp/19/2018-76 zo dňa 27.08.2019 nadobudli právoplatnosť a sú teda spôsobilým exekučným titulom. Exekučný súd nedisponuje právomocou riešiť okolnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu. Oprávnený si uplatnil svoj nárok v súlade s exekučným titulom. Preto žiadal, aby súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol a priznal mu nárok na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 87,24 Eur.

2.3. Po preskúmaní návrhu na zastavenie exekúcie a ďalších podaní v spise mal súd preukázané, že tento bol podaný v zákonnej 15-dňovej lehote, čo spôsobilo, že návrh na zastavenie exekúcie má voči povinnému odkladný účinok. Následne exekučný súd pristúpil k preskúmaniu oprávnenosti a dôvodnosti začatia exekúcie ku dňu začatia exekučného konania, t.j. momentu podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Súd po preskúmaní obsahu návrhu povinného na zastavenie exekúcie dospel k záveru, že návrhu povinného na zastavenie exekúcie nie je možné vyhovieť, nakoľko osoba povinná nepreukázala dôvody na zastavenie exekúcie. Súd neakceptoval argumentáciu povinného o jeho nemajetnosti. Uviedol, že uvedenú otázku skúma súdny exekútor v priebehu exekúcie. Súdny exekútor je povinný zisťovať zákonom upraveným spôsobom v priebehu exekúcie všetky možnosti uspokojenia pohľadávky oprávneného. Ak sa počas trvania exekúcie vedenej na majetok fyzickej osoby do piatich rokov od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania majetku nepodarí zistiť majetok alebo príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou a ktoré by stačili aspoň na úhradu trov exekútora, bude daný dôvod na zastavenie exekúcie, avšak o ňom rozhodne súdny exekútor podľa § 61n ods. 1 Exekučného poriadku. Súd námietku premlčania vyhodnotil ako nedôvodnú. Poukázal na to, že ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za 10 rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Exekučný titul - rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa, č. k. 6Csp/19/2018 - 70 zo dňa 1.4.2019 nadobudol vykonateľnosť dňa 1.6.2019, preto začala premlčacia doba plynúť od dňa 2.6.2019, ktorá teda uplynie až dňa 1.6.2029. Ďalší exekučný titul - uznesenie Okresného súdu Stará Ľubovňa, č. k. 6Csp/19/2018 - 76 zo dňa 27.8.2019 nadobudol vykonateľnosť dňa 02.10.2019, preto začala premlčacia doba plynúť od dňa 03.10.2019, ktorá teda uplynie až dňa 2.10.2029. Súd nevzhladol nespôsobilosť predložených exekučných titulov. Navrhnuté skutočnosti vyhodnotil tak, že mali byť uplatnené v základnom konaní. Exekučný súd totižto nie je ďalšou odvolacou inštanciou. V exekučnom konaní sa súd v rámci podaného návrhu na zastavenie exekúcie totižto môže zaoberať len takými okolnosťami, ktoré nastali až po

vzniku exekučného titulu. Vo vykonávacom konaní exekučný súd musí vychádzať z rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, pretože sa vykonáva to, o čom už bolo právoplatne rozhodnuté. Dôvody, ktoré uvádza povinný v návrhu na zastavenie exekúcie nie je možné subsumovať pod žiadny z taxatívne vymedzených dôvodov na zastavenie exekúcie uvedených v ustanovení § 61k ods. 1 Exekučného poriadku. Súd mal za preukázané, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie dôvodne, pričom sa domáha len toho, čo mu priznávajú právoplatné a vykonateľné exekučné tituly. K námietkam povinného voči trovám exekúcie a príslušenstvu súd konštatuje, že v rámci platného a účinného Exekučného poriadku po novele od 01.04.2017, už tieto námietky nie je možné uplatniť, preto ich nie je možné považovať za dôvody, resp. za skutočnosti v súlade s citovaným ustanovením § 61k ods. 2 Exekučného poriadku. Preto návrh povinného na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietol. O trovách povinného rozhodol tak, že mu ich náhradu nepriznal, pretože došlo k zamietnutiu jeho návrhu na zastavenie exekúcie a zároveň povinný ani nepreukázal žiadne účelne vynaložené trovy, ktoré v exekučnom konaní platil v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie. Vzhľadom na výsledok sporu súd priznal oprávnenému náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby, ktoré boli vyčíslené vo výške 87,24 Eur. Vyšší súdny úradník napadnuté uznesenie právne odôvodnil ustanoveniami § 48 ods. 1, § 45 ods. 1, § 61k ods. 1, ods. 2, § 61l ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 199d ods. 2, § 199a ods. 1, § 199b, § 199d ods. 1, § 35 ods. 1, § 199e veta prvá zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), ustanovením § 110 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), ustanovením § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v platnom znení a ustanoveniami § 10 ods. 2, § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „Vyhlášky“).

3. Proti tomuto uzneseniu podal povinný v zákonnej lehote sťažnosť. Povinný vo svojej sťažnosti poukazuje na to, že upomínací súd v Banskej Bystrici je najväčším tvorcom bezdomovcov a nešťastných spotrebiteľov v republike, ktorý denne chrlí platobné rozkazy v rozpore s právnym poriadkom v prospech užerníckych veriteľov a dodávateľov, čím spôsobujú nevyčísliteľné škody slovenským spotrebiteľom, a čím finančne podporujú nielen užerníckych veriteľov a dodávateľov ale aj súdnych exekútorov a dražobných podvodníkov. Súdny úradník úplne ignoruje rešpektovať povinnosti súdu pri posudzovaní návrhu na vydanie platobného rozkazu voči osobe spotrebiteľa a zároveň ignoruje povinnosti súdu pri ochrane spotrebiteľa ako slabšej strany. Právny vzťah povinný posúdil ako spotrebiteľský. Poukázal na to, že od 01.05.2014 /t.j. od účinnosti zákona č.102/2014 Z.z., ktorý svojim Čl.VIII novelizoval zákon č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa / až do 27.09.2018 / kedy bol v Zbierke zákonov SR pod č.271/2018 Z.z. zverejnený nález Ústavného súdu SR sp.zn.PL.ÚS 11/2016 zo 07.02.2018 / bolo v zákone č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinné ustanovenie § 5b, v zmysle ktorého bol súd v spotrebiteľských sporoch ex offa (t.j. z úradnej moci) povinný, bez toho, aby to spotrebiteľ čo i len namielol, prihliadnuť na prípadné premlčanie uplatňovaného spotrebiteľského nároku. Dokonca s účinnosťou od 05.12.2018 je identická povinnosť, t.j. ex offa prihliadať na premlčanie nároku uplatňovaného dodávateľom voči spotrebiteľovi, súdu daná aj v aktuálne účinnom § 54a Občianskeho zákonníka (ďalej len ako „OZ“). Aj z § 100 ods.1 OZ explicitne nevyplývala požiadavka, aby dlžník musel svoju námietku premlčania osobitne zdôvodniť, ale postačovalo ak sa dlžník tejto námietky dovolá. Ďalej je povinný toho názoru, že spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a vady. Jej obsah nemohol ovplyvniť a teda neboli dojednané individuálne. Konajúci súd pochybil v tom, že nepodrobil predmetnú zmluvnú dokumentáciu medzi veriteľom a spotrebiteľom riadnej súdnej kontrole ani predbežnému právnemu posúdeniu. Pretože inak by s určitosťou došlo k určeniu neplatnosti neprijateľných zmluvných podmienok, čo by viedlo k povinnosti vrátiť len to, čo od veriteľa dostal. Poukazuje na odkaz v zmluve, ktorý sa odvoláva na Obchodný zákonník. Uvedené považuje v spotrebiteľskom vzťahu za vylúčené. Rovnako to platí aj v prípadoch, kedy veritelia vyžadujú od spotrebiteľov sankcie za porušenie zmluvných povinností, ktoré sú v nepomere k jeho plneniu. Takéto sankcie považuje za neplatné. Ustanovenie § 53 ods.1 OZ, veta druhá, predstavuje cestu na širšiu súdnu ochranu spotrebiteľa aj vo vzťahu k esenciálnym zložkám zmluvy. Na základe uvedených tvrdení má za to, že Okresný súd, jeho sudca a vyšší súdny úradník nadržávajú protistrane nielen potvrdením nezákonných finančných nárokov užernického veriteľa ale aj priznaním nárokov na trovy konania protistrane, ktorá bežne praktizuje nekalé obchodné praktiky voči spotrebiteľom a ktorý nezákonnými postupmi už pripravil o majetok tisícky ďalších spotrebiteľov. Odmietá platiť akékoľvek náhrady trov konania nemorálnemu oprávnenému vzhľadom na doteraz preukázané sociálne a finančné postavenie, ktoré mu spôsobil oprávnený svojimi nezákonnými aktivitami.

4. Súd vyzval právneho zástupcu oprávneného, aby sa k podanej sťažnosti vyjadril v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Oprávnený uviedol, že napadnuté uznesenie považuje za vecne správne. Navrhol sťažnosť povinného voči napadnutému uzneseniu zamietnuť a priznať mu náhradu trov právneho zastúpenia za podanie vyjadrenia k sťažnosti. Oprávnený poukazuje na to, že povinný opätovne spochybňuje platnosť exekučného titulu a zmluvné podmienky spotrebiteľskej zmluvy. Uvádza, že v rámci exekučného konania možno preskúmať len tie okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a nie okolnosti, ktoré nastali pred jeho vznikom. Okolnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu mal povinný možnosť uplatniť v základnom konaní zákonom stanoveným spôsobom. Povinný možnosť namietat tieto dôvody v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní využil a svoje námietky týkajúce sa zmluvy o revolvingovom úvere v konaní uplatnil. Okresný súd Stará Ľubovňa sa s námietkou povinného týkajúcej sa výšky dlhu zaoberal, túto posúdil a vo veci rozhodol. Súd priznal oprávnenému výlučne sumu, ktorá predstavuje rozdiel medzi sumou vyplatenú na účet povinného a povinným splatených platieb, t.j. len nesplatenú istinu úveru. Exekučný súd nemožno za žiadnych okolností považovať za odvolací súd alebo dovolací súd, teda súd, ktorý bude preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia v pôvodnom konaní. Súd v exekučnom konaní je v celom rozsahu viazaný exekučným titulom a nie je oprávnený zrušiť resp. zmeniť exekučný titul, na podklade ktorého sa vedie exekúcia a ani rozhodovať o dôvodnosti resp. výške nároku oprávneného. Povinný dobrovoľne vstúpil do právneho vzťahu a skutočnosť, že sa neoboznámil so všetkými dokumentmi, ktoré podpisoval a všetkými právnymi úkonmi, ktoré robil nemôžu byť na ťarchu veriteľa. Oprávnený je toho názoru, že povinný sa vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie a ani v podanej sťažnosti neopiera o tvrdenia, ktoré by zakladali jeden zo zákonných dôvodov zastavenia exekúcie a preto považuje napadnuté uznesenie za vecne správne.

5. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku, v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

7. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

8. Podľa § 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 z.z. Civilného sporového poriadku v platnom znení (ďalej aj ako „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

10. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

11. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

13. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

14. Podľa § 611 ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

15. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

16. Podľa § 110 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť.

17. Podľa § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiteľa a za poručiťelove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťelovou smrťou.

18. Podľa § 470 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak je viac dedičov, zodpovedajú za náklady poručiťelovho pohrebu a za dlhy podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudli, k celému dedičstvu.

19. Preskúmaním podanej sťažnosti súd zistil, že táto bola pôvodným povinným zaslaná poštou dňa 23.11.2020 a smeruje voči napadnutému uzneseniu vyššieho súdneho úradníka. Keďže sťažnosťou napadnuté uznesenie bolo pôvodnému povinnému doručené poštou dňa 11.11.2020, bola sťažnosť podaná v zákonom stanovenej lehote (§ 242 CSP).

20. Po podaní sťažnosti pôvodným povinným súd zistil, že pôvodný povinný zomrel dňa 19.12.2020. Dedičské konanie bolo prejednané Okresným súdom Stará Ľubovňa, prostredníctvom notára ako súdneho komisára JUDr. Darinou Ščenskou pod sp.zn. 5D/13/2021, sp.zn. notára Dnot 21/2021, IČS: 8521200040. V dedičskom konaní bolo vydané dňa 23.02.2021 Uznesenie o dedičstve, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.02.2021. Z predmetného rozhodnutia vyplýva, že dedičmi sú: 1. C. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. č. XXX, XXX XX E., 2. H. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. č. XXX, XXX XX H. nad J., 3. P. K., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom E. č. XXX, XXX XX E., 4. H. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. V. č. XXX, XXX XX X. V., 5. E. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX/XX, XXX XX R. V.. Všetci dedičia nadobudli určitú časť dedičstva. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť uvedené osoby (dedičia) zodpovedajú do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiteľa a za poručiťelove dlhy, ktoré na každého z nich prešli poručiťelovou smrťou. Táto zodpovednosť je delená, pretože dedičstvo nadobudli viacerí dedičia. Uvedené znamená, že zodpovedajú za náklady poručiťelovho pohrebu a za dlhy podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudli, k celému dedičstvu. Následne súd z lustrácie v Registri obyvateľov Slovenskej republiky následne zistil, že došlo k úmrtiu aj dedičky č. 3: p. P. K., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom E. č. XXX, XXX XX E.. Súd zisťoval stav dedičského konania po tejto osobe a zistil, že dedičské konanie bolo prejednané Okresným súdom Stará Ľubovňa, prostredníctvom notára ako súdneho komisára JUDr. Darinou Ščenskou pod sp.zn. 5D/150/2021, sp.zn. notára Dnot 161/2021, IČS: 8521200646. V dedičskom konaní bolo vydané dňa 16.06.2021 Uznesenie o dedičstve, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.06.2021. Z predmetného rozhodnutia vyplýva, že dedičmi sú: 1.) E. K., rod. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. č. XXX, XXX XX E., manžel poručiťelky, X.) G. H., rod. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. č. XXX, XXX XX E., dcéra poručiťelky a X.) Z. K., rod. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. č. XXX, XXX XX E.. Predmetným uznesením bola schválená dohoda dedičov o vyporiadaní dedičstva. V zmysle tejto dohody dedičstvo nadobudol manžel - E. K., rod. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. č. XXX, XXX XX E.. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť p. E. K. zodpovedá za dlhy poručiťelky do výšky nadobudnutého dedičstva po manželke - P. K., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom E. č. XXX, XXX XX Jakubany. Dňa 23.05.2022 bol vydaný dodatok k povereniu na vykonanie exekúcie, v ktorom sa odzrkadlila zmena osôb na strane povinného. Vzhľadom k uvedenej skutočnosti súdny exekútor následne bude vydávať Upovedomenie o pokračovaní exekúcie, doručením ktorého bude každému povinnému (dedičovi) plynúť lehota na podanie návrhu na zastavenie exekúcie. Sudca po zvážení procesnej situácie, v ktorej sa nachádza prejednávaná vec dospel k záveru, že je potrebné rozhodnúť o návrhu pôvodného povinného na zastavenie exekúcie, ktoré sa nachádza v štádiu sťažnosti. Dôvodom je vysporiadanie sa s argumentáciou pôvodného povinného voči nariadenej exekúcii. Uvedené rozhodnutie bude zasielané dedičom pôvodného povinného s tým, aby mali k dispozícii už finálne rozhodnutie o návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý podal pôvodný povinný.

Uvedené však ako bolo vyššie spomenuté nebráni dedičom uplatniť si svoje nároky voči exekúcii podaním v poradí ďalšieho návrhu na zastavenie exekúcie.

21. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 249 CSP a dospel k záveru, že sťažnosť pôvodného povinného nie je dôvodná. Súd v rozhodnutí vydanom vyšším súdnym úradníkom v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver. Keďže ani v priebehu konania o sťažnosti sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, súd musel sťažnosť povinného ako nedôvodnú zamietnuť.

22. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 7. odôvodnenia, sudca nad rámec uvedeného k argumentácii pôvodného povinného ohľadom namietania nedostatočného spotrebiteľského prieskumu zo strany exekučného súdu a námietky premičania uvádza, že ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré súd exekúciu zastaví, pričom povinný, ako nositeľ dôkazného bremena k svojim tvrdeniam, musí v návrhu na zastavenie exekúcie uviesť okolnosti, ktoré podľa neho, po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

23. Exekučný súd uvádza, že v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie sa skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného, ktorého účelom je zastavenie exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Dôkazné bremeno zaťažuje v exekučnom konaní povinného. Povinný je teda v prípade podania návrhu na zastavenie exekúcie povinný svoje tvrdenia podporiť dôkazmi za účelom preukázania ich pravdivosti.

24. V súvislosti s jednotlivými argumentmi uvedenými pôvodným povinným v podanej sťažnosti súd v prvom rade považuje za potrebné uviesť, že pokiaľ povinný v súvislosti s vydanými exekučnými titulmi namieta rozpor so zákonom, neprihliadnutie na neprijateľné zmluvné podmienky, či charakter spotrebiteľskej zmluvy, súd zdôrazňuje, že sa mal brániť v základnom konaní (právo podať odvolanie proti exekučnému titulu), čo však neurobil. Námietky uvádzané v návrhu na zastavenie exekúcie, resp. v sťažnosti nie sú a ani nemôžu byť opravným prostriedkom proti vydanému exekučnému titulu. Povinný nemôže v exekučnom konaní uplatňovať ani hmotnoprávne, ani formálnoprávne námietky, ktoré mali v zmysle vyššie uvedeného uplatniť v pôvodnom konaní, a to z dôvodu, že vo vykonávacom konaní je predmetom rozhodovania nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia. V tejto fáze konania preto nie je priestor na rozhodovanie o skutočnostiach, o ktorých sa rozhoduje v pôvodnom konaní. Oprávnený predložil exekučné tituly, ktorými bola pôvodnému povinnému uložená povinnosť a exekučný súd musí takéto exekučné tituly vyznačujúce sa právoplatnosťou (formálnou, ktorá znamená, že rozhodnutie už nie je preskúmateľné riadnymi opravnými prostriedkami, resp. že žiadne opravné prostriedky už nemajú odkladný účinok a materiálnou, ktorá vyjadruje, že medzi účastníkmi, na ktorých sa právoplatnosť vzťahuje, sa nastolil kvalitatívne nový právny vzťah v podobe judikovaného nároku, o ktorom nemožno znova konať a ktorý je záväzný medzi účastníkmi a voči všetkým orgánom) rešpektovať a vychádzať z nich, takže spochybňovanie samotného exekučného titulu a z neho vyplývajúce spochybňovanie nároku oprávneného nepredstavuje dôvod na zastavenie exekúcie. Exekučné konanie je teda vedené na základe právoplatných a vykonateľných exekučných titulov a keďže pôvodný povinný povinnosť uloženú v exekučných tituloch dobrovoľne v určenej lehote nesplnil, oprávnený mal dôvod podať návrh na vykonanie exekúcie a exekúcia je vedená dôvodne.

25. V súvislosti so samotným spotrebiteľsko-právnym vzťahom medzi oprávneným a pôvodným povinným súd ešte poznamenáva, že exekučný súd v exekučnom konaní je povinný sa touto skutočnosťou zaoberať, keď posúdenie záväzkovoprávneho vzťahu oprávneného a povinného ako vzťahu spotrebiteľského má zrejmy význam pre samotný postup súdu - vyššieho súdneho úradníka, ktorý v rámci preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie je viazaný postupom upraveným v jednotlivých ustanoveniach Exekučného poriadku. Súd má tým na mysli konkrétne ustanovenie § 48 ods. 4 písm. d) Exekučného poriadku, z ktorého jednoznačne vyplýva, že k návrhu na vykonanie exekúcie sa musí pripojiť spotrebiteľská zmluva a všetky ďalšie zmluvné dokumenty súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou vrátane dokumentov, na ktoré spotrebiteľská zmluva odkazuje, a to práve v tom prípade, ak sa jedná o exekúciu na podklade exekučného titulu priznávajúceho nárok zo spotrebiteľskej zmluvy. Predloženie dotknutej spotrebiteľskej zmluvy resp. ostatných dokumentov s ňou súvisiacich má následne

nepochybný význam pre posúdenie prípadnej existencie zákonného dôvodu na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle ustanovenia § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku, a teda na náležité posúdenie, či predmetný exekučný titul bol alebo nebol vydaný v konaní, v ktorom nebolo možné namietať alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky, a existencia neprijateľných podmienok má vplyv na vymáhaný nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

26. Súd preskúmal predložené exekučné tituly a spotrebiteľskú zmluvnú dokumentáciu a dospel k záveru, že pôvodnému povinnému bola poskytnutá náležitá ochrana, na ktorú mal ako spotrebiteľ nárok. Z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa, č. k. 6Csp/19/2018 - 70 zo dňa 1.4.2019 a uznesenia Okresného súdu Stará Ľubovňa, č. k. 6Csp/19/2018 - 76 zo dňa 27.8.2019 vyplýva, že súd považoval predmetnú Zmluvu o revolvingovom úvere za neplatnú, nakoľko nebola dodržaná písomná forma predmetnej zmluvy v zmysle § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to pre obsahovú nezhodnosť písomných prejavov vôle zmluvných strán v časti údaju, týkajúceho sa výšky RPMN, keď žalobcom predložený návrh Zmluvy o revolvingovom úvere označený ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, pričom išlo o vopred pripravený formulár žalobcu č. 8500109714 zo dňa 30.3.2015 v spojení s oznámením o schválení úveru zo dňa 1.4.2015, neobsahoval zhodné údaje o RPMN, čo znamená, že tieto dva jednostranné prejavy vôle účastníkov zmluvy neboli identické (a to bez ohľadu na to, o aký údaj sa jedná, v tomto konkrétnom prípade sa jednalo o údaj RPMN). Na základe takto zisteného skutkového stavu súd v základnom konaní konštatoval, že nedošlo k uzavretiu zmluvy písomnou formou. Následne bola súdom v základnom konaní konštatovaná aplikovateľnosť ustanovenia § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v zmysle ktorého vyplýva, že pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere sa vyžaduje písomná forma, nedostatok ktorej spôsobuje jej neplatnosť. Dôsledkom uvedeného bolo konštatovanie súdu v základnom konaní o tom, že oprávnený má nárok na vrátenie rozdielu medzi skutočne poskytnutou sumou úveru a splatenými splátkami zo strany pôvodného povinného. Pôvodnému povinnému bola poskytnutá suma 1.350,- Eur a do zosplatenia uhradil oprávnenému sumu 660,68 Eur, teda oprávnený má nárok na zaplatenie sumy 689,32 Eur. Vzhľadom na skutočnosť, že pôvodný povinný sa dostal do omeškania súd oprávnenému priznal aj zákonné úroky z omeškania z prisúdenej sumy od 7.1.2016 (15 deň od doručenia výzvy na zosplatenie t.j. od 21.12.2015) do zaplatenia.

27. Na tomto mieste je teda dôležité poznamenať, že konanie v ktorom boli vydané exekučné tituly boli konania, v ktorom bol vykonaný spotrebiteľský prieskum. Nejedná sa o prípad takého konania, v ktorom by nebolo možné namietať alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky, nakoľko išlo o konanie súdne (kde súd tieto skutočnosti skúma ex offa), v ktorom ak povinný nesúhlasil s vydanými exekučnými titulmi (t.j. nebol spokojný so záverom súdu v základnom konaní, mal bez obmedzení plné právo v základnom konaní podať voči vydaným exekučným titulom odvolanie/sťažnosť, čo však ako už bolo uvedené neurobil. Procesnou pasivitou - nepodaním odvolania/sťažnosti, čo logicky nemôže ísť na ťarchu oprávneného, už nie je možné zákonným spôsobom poskytnúť povinnému ochranu v exekučnom konaní.

28. Je potrebné zdôrazniť, že exekučný súd nie je oprávnený preskúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, teda preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálnu vykonateľnosť). Obsahom exekučného titulu je exekučný súd viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania, (aj vtedy ak by existovali), sa do exekučného konania neprenášajú. To znamená, že vytýkané nedostatky vzniknuté v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20Cdo/1940/2008). Nemožno preto prisvedčiť obrane povinného, ktorý v podanej sťažnosti, uvádza skutkové tvrdenia, ktoré vychádzajú z právnych skutočností a právnych úkonov, ktoré boli dané už pred vydaním exekučného titulu (týkajúce sa porušenia spotrebiteľských práv, či nedostatkov zmluvy obsahujúcej neprijateľné zmluvné podmienky). Na namietanie a posúdenie týchto skutočností bol priestor práve v konaní, v ktorom súd rozhodoval o vydaní exekučného titulu a z obsahu odôvodnenia exekučných titulov vyplýva, že uvedené argumenty boli prejednávané a pôvodný povinný bol čiastočne v základnom konaní úspešný). Ak pôvodný povinný nesúhlasil s vydanými rozhodnutiami súdu, mal voči nemu podať včas odvolanie/sťažnosť. Pôvodný povinný však odvolanie/sťažnosť nepodal a rozhodnutia súdu nadobudli právoplatnosť a vykonateľnosť. Exekučný súd, ako už bolo uvedené, nie je ďalšou odvolacou inštanciou a nie je ani príslušný skúmať správnosť exekučného titulu z pohľadu hmotného práva (podmienky vzniku zmluvy a jej plnenie) a ani nijakým spôsobom nemôže zasahovať do práva priznaného v exekučnom titule, či ex ante poskytnúť ochranu povinným v rozpore s výrokom právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia.

Ochranu hmotnoprávných vzťahov subjektov práva je potrebné rozlišovať a aj poskytovať v závislosti od procesnoprávného štádia konania, v ktorom sa vzťah subjektov práva nachádza, t.j. či ide o tzv. základné konanie, v ktorom nadobúda pôvodné ohrozené alebo porušené subjektívne právo príslušnú procesnú ochranu, a to v podobe právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, alebo ide o konanie vykonávacie - exekučné, ktorého zmysel spočíva v uskutočnení núteného výkonu subjektívneho práva z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, ktoré povinná strana nesplnila dobrovoľne, ktorú exekučný súd poskytuje zabezpečením efektívneho vymáhania uplatneného judikovaného nároku oprávneného a súčasne zabezpečením primeranej ochrany základných práv povinných. Ochrana práv a právom chránených záujmov vo vykonávacom konaní, však už nie je spojená s opätovným hmotnoprávnym skúmaním porušeného subjektívneho práva, ktorého skúmanie a posudzovanie už bolo predmetom ochrany práv subjektov v základnom súdnom konaní. Podstatou exekučného konania je nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia a s tým spojená ochrana práv a právom chránených záujmov účastníkov exekučného konania. Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu.

29. Súd sa ďalej zaoberal argumentom pôvodného povinného, ktorá sa týkala námietky premlčania. Sudca musí konštatovať, že v napadnutom uznesení bola táto námietka vyšším súdnym úradníkom správne vyhodnotená. V danom prípade došlo k prerušeniu plynutia premlčacej doby podľa ustanovenia § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktoré spočíva v tom, že judikovaný nárok sa premlčí za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Exekučný titul: Rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa, č. k. 6Csp/19/2018 - 70 zo dňa 1.4.2019 nadobudol vykonateľnosť dňa 1.6.2019, preto začala premlčacia doba plynúť od dňa 2.6.2019, ktorá uplynie dňa 1.6.2029. Zároveň exekučný titul - uznesenie Okresného súdu Stará Ľubovňa, č. k. 6Csp/19/2018 - 76 zo dňa 27.8.2019 nadobudol vykonateľnosť dňa 2.10.2019, preto začala premlčacia doba plynúť od dňa 3.10.2019, ktorá teda uplynie až dňa 2.10.2029. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je preto vznesená námietka premlčania zo strany povinného neopodstatnená.

30. Súd v tomto smere dodáva, že za skutkového stavu, keď oprávnený disponuje právoplatnými a vykonateľnými exekučnými titulmi, exekučný súd nemôže oprávnenému odoprieť právo domáhať sa súdnej ochrany pri výkone priznaného práva. Oprávnený si v exekučnom konaní iba uplatňuje právo priznané mu vykonateľnými exekučnými titulmi, ktoré neboli pôvodným povinným splnené dobrovoľne, t.j. realizuje svoje právo. Nekoná v rozpore s právom.

31. S poukazom na uvedené sudca nezistil, že by na strane pôvodného povinného došlo k zásahu do jeho práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a tiež článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Súd má za to, že vyšší súdny úradník postupoval správne a v súlade so zákonom, keď v danej veci zamietol návrh pôvodného povinného na zastavenie exekúcie z dôvodu, že pôvodný povinný nepreukázal dôvody na zastavenie exekúcie. Súd má za to, že neboli zistené žiadne skutočnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom súd nezistil ani žiadny iný dôvod na zastavenie exekúcie a preto sťažnosť proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 23Ek/452/2020 zo dňa 20. novembra 2020 ako nedôvodnú zamietol. Súd súčasne nezistil pochybenie ani pri trovách exekúcie, keď povinnému ako neúspešnému účastníkovi konania podľa zásady úspechu vo veci uložil povinnosť nahradiť trovy právneho zastúpenia oprávneného v sume 87,24 Eur za podanie vyjadrenia k návrhu povinného na zastavenie exekúcie. (výrok I. tohoto uznesenia)

32. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

33. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

34. Podľa § 199e prvá veta Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene.

35. O trovách sťažnostného konania rozhodol súd tak, že v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku priznal úspešnému oprávnenému voči povinným 1. až 5. nárok na ich náhradu, keďže trovy právneho zastúpenia oprávneného boli po nevyhovení sťažnosti pôvodného povinného dôvodné, a to za vyjadrenie sa oprávneného k sťažnosti pôvodného povinného vo výške 43,61 Eur, ktoré pozostávajú z tarifnej odmeny za jeden úkon v sume 25,72 Eur, z režijného paušálu za rok 2020 v sume 10,62 Eur a z 20 % DPH. Súd po právoplatnosti tohto uznesenia vydá dodatok k povereniu na vykonanie exekúcie v zmysle § 199d ods. 1 Exekučného poriadku. (výrok II. tohoto uznesenia)

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie. (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).